

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí 24. apríla 2013 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **R. D.** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. apríla 2013, sp. zn. 4Ntc 7/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **R. D. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici z 9. apríla 2013, sp. zn. 2KPt 28/13, uznesením z 9. apríla 2013, sp. zn. 4Ntc 7/2013, podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) vzal vyžiadanú osobu **R. D.**, nar. **X. v .**, trvale bytom **L.**, občianku Slovenskej republiky, do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu Mestského súdu Pecs v Maďarsku, zo dňa 15. februára 2013, sp. zn. 16.B.58/2013, vydaného na účely trestného stíhania pre trestný čin daňového podvodu podľa § 310 ods. 4 maďarského Trestného zákona. Väzba začala plynúť dňom 9. apríla 2013 od 11.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

Proti tomuto uzneseniu vyžiadaná osoba **R. D.** zahlásila do zápisnice o jej výsluchu sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení podanom prostredníctvom obhajcu namietala, že nie sú dané dôvody predbežnej väzby. Mala za to, že je možné zabezpečiť jej prítomnosť na území Slovenskej republiky prepustením z väzby na slobodu. Namietala, že nie je v kontakte so žiadnymi páchatel'mi trestnej činnosti. Poukazovala na vykonštruované

závery krajského súdu v súvislosti s jej údajným záujmom vycestovať do cudziny. Poskytnutú finančnú hotovosť odôvodnila ako finančnú výpomoc od svojej sestry z dôvodu starostlivosti o dve maloleté deti. Nezakladá sa na pravde, že by na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny zisťovala možnosti umiestnenia jej detí do náhradnej starostlivosti. Poukazovala na to, že je matkou 5 detí, pričom o 2 maloleté deti sa stará. Ide o 6 ročnú dcéru a 2 ročného syna, ktorý má detskú mozgovú obrnu. Vzhľadom na to, že syn si vyžaduje celodennú starostlivosť, považovala vzatie do predbežnej väzby a jej prípadné vydanie do Maďarska za postup v rozpore so základnými princípmi Dohovoru OSN o právach dieťaťa. Vzhľadom na uvedené mala za to, že v jej prípade existujú humanitárne dôvody brániace vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu a odovzdaniu jej osoby do Maďarska. Preto žiadala, aby najvyšší súd v zmysle § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a sám rozhodol tak, že ju prepustí z väzby na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby R. D. nie je dôvodná.

Z predložených písomných materiálov vyplýva, že 15. februára 2013 bol pod sp. zn. 16.B.58/2013, vydaný európsky zatýkací rozkaz Mestským súdom Pecs v Maďarsku na štátnu občianku Slovenskej republiky R. D., a to za účelom jej trestného stíhania pre trestný čin daňového podvodu podľa § 310 ods. 4 maďarského Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

spoločnosť D. sa zaoberala obchodom s kovovým šrotom. Na základe falšovanej dokumentácie bol nakúpený kovový šrot od firmy F., zastúpenej menovanou a neskôr priamo od menovanej. Šrot bol v skutočnosti nakupovaný od maďarských spoločností bez vystavenia účtovného dokladu. Sfalšovaná dokumentácia vystavená menovanou bola vyrobená, aby sa znížil daňový príjem štátu. Celková spôsobená škoda je 378 000 000 HUF (cca 1 253 731 € podľa aktuálneho kurzu).

R. D. bola zadržaná 5. apríla 2013 o 08.30 hod. v Lučenci príslušníkmi PPZ Úradu kriminálnej polície, odbor pátrania a kriminalisticko-technických činností (č.l. 19-20). Toho istého dňa o 12.40 hod. bola vypočutá prokurátorkou Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici. Po preskúmaní predloženého záznamu a výsluchu vyžiadanej osoby prokurátorka skonštatovala, že nie je potrebné podať návrh na jej vzatie do predbežnej väzby a podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR bola prepustená zo zadržania na slobodu.

Po obdržaní správy od PPZ Úradu kriminálnej polície, odbor pátrania a kriminalisticko-technických činností dňa 9. apríla 2013, z ktorej vyplynulo, že vyžiadaná osoba R. D. je v kontakte s páchatelmi trestnej činnosti, pričom jej mala byť doručená finančná čiastka a falošný pas, prokurátorka Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici podala návrh na vzatie do predbežnej väzby (č.l. 8-10). Na podklade tohto návrhu rozhodol predseda senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici po predchádzajúcom výsluchu menovanej (č.l. 28-31) o jej vzatí do predbežnej väzby.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočuť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní

nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 5 zákona o EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd, pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby R. D. do predbežnej väzby, postupoval v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

V súvislosti s námietkami vyžiadanej osoby R. D. uvedených v predloženej sťažnosti najvyšší súd poukazuje na to, že prokurátorka Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici v dôsledku toho, že sa vyžiadaná osoba stará o 2 maloleté deti, pričom syn má zdravotné postihnutie vyžadujúce si celodennú starostlivosť a rovnako skutočnosť, že sa vyžiadaná osoba zdržiava v mieste trvalého pobytu – v sociálnom byte, ktorý jej bol pridelený, túto najskôr nevzala do predbežnej väzby. Až keď bol prokurátorke doručený Záznam z vykonaných opatrení v prípade pátrania po osobe R. D. od PPZ Úradu kriminálnej polície, odbor pátrania a kriminalisticko-technických činností dňa 9. apríla 2013 (č.l. 21) z ktorého vyplýva, že zo strany príslušníkov Maďarskej polície boli poskytnuté operatívne informácie o tom, že vyžiadaná osoba R. D. sa po prepustení zo zadržania kontaktovala s členmi zločineckej skupiny v Maďarsku. Z tohto záznamu ďalej vyplýva, že vyžiadanej osobe R. D. malo byť doručené väčšie množstvo peňazí a falošný cestovný pas a táto mala v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu vycestovať do Anglicka. Tiež sa zaujímala o zverenie svojich maloletých detí do náhradnej starostlivosti na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci, pričom táto informácia bola následne preverená a potvrdená u zodpovednej pracovníčky tohto úradu.

Vzhľadom na to, že z uvedených informácií vyplynula hrozba, že by sa vyžiadaná osoba R. D. nezdržiavala na území Slovenskej republiky, krajský súd správne dospel k záveru, že sú dané dôvody predbežnej väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť vyžiadanej osoby R. D. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. apríla 2013

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová